

Steunbetuigingen

“Een spannend avontuur, bladzijde na bladzijde, de onthulling van het dynamische leven dat God wil voor Zijn volk. ‘Vision Quest’ duikt in onze diepe emoties; niet meer het alledaagse, eentonige christendom. Inspirerend, gepassioneerd en uitdagend.”

Lynn Symonds, Docent en Spreker van de Conferentie
Oprichter en directeur Erfgoed Academie van Etiquette

“‘Vision Quest’ is een unieke uitnodiging tot een spirituele reis tot in het hart van God. De manier waarop het is geschreven grijpt je aandacht en raakt je direct in je hart. Sommige gedeelten zijn intens en ik moest de tijd nemen om het te lezen, de inhoud te absorberen en ook de Heilige Geest tot mij te laten spreken om verandering te brengen. Ook besepte ik tijdens het lezen dat de vragen die zich ontvouwen in dit boeiende avontuur, vragen waren die ik diep in mij meedroeg. Het nodigt u uit tot diepgang, een face-to-face relatie te hebben met de HEER en te worden veranderd in de heerlijkheid tot in de eeuwigheid. ‘Vision Quest’ beschrijft diepe waarheden waarvan wij ons niet bewust zijn. Ik was geraakt door de spirituele waarheden die de valkuilen onthullen van religie en zonde die een verkeerd inzicht geven over hoe te leven met de Geest van God. Hector Rivas' spirituele ontmoetingen zijn bedoeld om verborgen schatten te openbaren, om banden te verbreken en je vrijheid te geven door spirituele openbaring. De geleerde lessen zijn talrijk en men kan ervoor kiezen ze als leidraad te gebruiken. Als u heeft gevraagd om meer van Hem en meer geestelijk inzicht, dan heeft u het juiste boek gekozen.”

Gabriele Gilpin, Oprichter en voorzitter van Soaring Eagle Ministries
Jacksonville, Florida

“Er maar één ding dat opkomt als men denkt aan dit boek: Er in vastbijten en niet meer loslaten! ‘Vision Quest’ is een ‘must read’ voor elke gelovige die ooit dromen heeft gehad en visioenen heeft ervaren. De goddelijke openbaring en profetische symboliek is geweldig. Zeer boeiend.”

Debra Giles, Oprichter en voorzitter van Tsaba International Ministries
Raleigh, Noord-Carolina

INLEIDING

Dit is het verslag van een profetische ervaring, die voor het eerst begon op de ochtend van 28 oktober 2009, terwijl ik in Franklin, Noord-Carolina was. Tijdens een voorbede voor de stad en het samenzijn van gelovigen belandde ik in een trance-achtige toestand. Na afloop wist ik dat ik in de spirituele wereld was geweest en ik moest vastleggen wat er net was gebeurd. Ik heb verschillende visioenen en ontmoetingen met engelen gehad in mijn leven, maar wat er nu gebeurde, was een volstrekt unieke ervaring. Ik was in een andere wereld, een dimensie waarvan ik niet eens wist dat ze bestond. Het was mijn 'Vision Quest'.

Gedurende de volgende maanden had ik bijna dagelijks visioenen. Het ging steeds verder waar het gebeven was. Ik probeerde alles vast te leggen wat ik mij herinnerde. Soms moest ik enige tijd mediteren om alles wat er gebeurd was die dag, weer te herinneren. Op andere momenten ontwikkelde het zich al schrijvende voor mijn ogen. Er waren tijden dat het voelde alsof ik op twee plaatsen tegelijk was. Ik ervoer het in de ene plaats, terwijl ik het in de andere opschreef. Met de hulp van de Heilige Geest heb ik geprobeerd om trouw te blijven aan hetgeen dat werd gezien en gehoord. Deze spirituele ervaring is geenszins bedoeld om een nieuwe doctrine te stellen of te gebruiken als een manier om welk religieus systeem dan ook te kleineren. Het werd mij gegeven om beter inzicht te verkrijgen in de wegen van God, in mijn eigen hart. Ik bid dat het zal worden gelezen in dezelfde gemoedstoestand van openheid en liefde. Ik koester alles wat mij geschonken is, van wat ik geloof het hart van de Vader is. Ik hoop dat het door de lezer op dezelfde manier wordt gewaardeerd.

Ondanks dat er een groot deel van het visioen verklaard wordt door de engel, blijft er genoeg stof tot nadenken over. Ik denk dat dit soort profetische beeldspraak is bedoeld voor zoekenden om hun eigen openbaring te ontvangen. Het kan voor de ene persoon een totaal andere betekenis hebben dan voor de andere. Hoe dan ook, het leven kan worden bijeengelezen door diegenen die de Waarheid zoeken en van avontuur houden. Dit is een allegorie en moet niet letterlijk worden genomen, maar het helpt wel om een beetje meer begrip van de spirituele rijken te krijgen. De ervaring werd mij geschonken en wordt nu met u gedeeld. Op dezelfde manier als in de klassieke roman, *The Pilgrim's Progress* van John Bunyan.

Dit is niet geschreven om te beledigen, maar op een dusdanige manier dat mensen aan het denken worden gezet.

Moge dit u zegenen en u aanmoedigen en moge u uw eigen geweldige ontmoetingen van intimiteit met onze Vader verkrijgen.

Amen en God zegene u.

Hector Rivas

1. HET BEGINT

In een tijd van intens gebed leek de atmosfeer te verdichten. Zonder enige waarschuwing werd ik naar een lange witte gang gebracht. Hij leek eindeloos. Het licht was helder wit, maar in de verte was een nog helderder wit licht. De eerste gedachten die door mijn hoofd spookten waren: "Ben ik dood? Nee. Ik voel totaal geen angst. Kan het de troon van God zijn?" Ik bedacht hoe ik mijzelf zag. "Oh, nee! Ik ben nog niet klaar." Angst kreeg me in de greep. Plotseling, pop! Pop! Pop! Pop! In de gang stonden nu alle deuren open. Ik had het gevoel dat er iemand aan mijn rechterzijde stond. Ik voelde dat deze persoon grote autoriteit had. Eerst dacht ik dat het misschien Jezus was. Ik stond stil, niet zeker wat te doen. Er kwam een gedachte bij mij op: "Begin te lopen." En dat deed ik. Vredige kalmte daalde als een wolk op mij neer. We liepen langzaam langs de openstaande deuren en ik keek nieuwsgierig naar binnen. Ik kon alleen de totale duisternis zien. Ik had het gevoel dat deze deuren voor mij waren geopend om naar binnen te gaan. Ik was niet zeker of ik diegene die naast mij liep een vraag mocht stellen, maar ik deed het toch. "Waarom zijn al deze kamers zo donker?" Hij antwoordde mij op een rustige manier, maar uit zijn stem klonk gezag. "Dit zijn enkele van de mysteries van het Koninkrijk Gods. Ze blijven in het duister, totdat iemand een stap door de deuropening zet. Kies er één!" Ik stond op het punt wat te zeggen, maar ik merkte iets aan me op. Ik bekeek mijn lichaam; het was omringd met een gloed. Hij beantwoordde mijn nieuwsgierige blik. "Het licht dat u ziet, is uw kennis van dit rijk. Het is nu niet erg helder, maar als u ergens naar binnen gaat, zult u meer te zien krijgen." Met zijn armen gespreid naar beide zijden van de gang zei hij: "Kies!"

Inmiddels wist ik dat hij niet Heere Jezus was, maar een machtige engel. In vol vertrouwen dat het grote licht aan het einde van de gang God was, wilde ik door de deur zo dicht mogelijk bij Hem in de buurt. Terwijl we verder liepen, bekreep mij het gevoel dat we niet echt dichterbij kwamen. Ik stopte en keek achterom. De deuropeningen leken mij allemaal hetzelfde. Rechts van mij was een donkere deuropening. Ik draaide mij om, om naar binnen te gaan. "Wijze keuze. Met alleen hier in de gang blijven lopen, komt u nergens", zei hij met een strakke blik. Toen we naar binnen liepen, belandden mijn voeten op wat een bebost bergpad leek te zijn. Het seizoen leek als herfst; de bladeren waren op het hoogtepunt van hun briljante kleuren.

Maar deze bladeren zagen er niet uit als die ik ooit eerder had gezien. Ze waren enorm en sommige hadden de vorm van veren. De rode, gele en oranje kleuren waren zo sprankelend. Zonnestralen braken door de takken en raakten de bladeren als laserstralen. Dit had het effect van een discobal met een bovennatuurlijk licht. Bladeren dwarrelden naar de grond. Het pad was smal en kon nauwelijks worden gezien vanwege de bladeren die het bedekten. Door het licht dat de vallende bladeren raakten, leek het alsof het vuurballen regende. Ik dacht bij mezelf: "Jeetje! Zoveel schoonheid in de dood van die bladeren." De engel sprak: "De bomen bereiden zich voor op het nieuwe leven dat zal komen. Ze hebben hun oude bladeren laten vallen en als deze verandering al zo'n schoonheid met zich mee brengt, hoeveel meer pracht en praal kunnen we dan in het nieuwe leven wel niet verwachten!?" Hij las mijn gedachten weer. Geweldig! Plotseling ritselde een vreemde wind door de bladeren op de grond, maar liet de bomen akelig stil. De wind bleef het gebladerte beroeren. Ik had een hert-in-de-koplampen blik (dit is een letterlijk vertaalde, typisch Amerikaanse uitdrukking voor verbijsterd kijken en sprakeloos zijn), toen de briljante bladeren zich verzamelden en een machtige arend vormden. Door de felgekleurde bladeren leek het alsof de arend in brand stond. Hij spreidde zijn majestueuze vleugels en vloog weg. Ik kon amper op mijn benen blijven staan door de enorme luchtstroom die van de vlammeende arend afkwam. Hij liet mij vol ontzag achter. De wind ging liggen, toen de glorieuze vogel snel achter de horizon verdween. "Niets sterft echt. Ze veranderen alleen", zei de engel.

Dit was echt een geweldige plek; alles was zo echt en zo levend. Ik kon zelfs de lucht voelen in mijn longen, ongelooflijk vers en zuiver. Ik legde mijn handen op mijn borst. Het voelde robuust aan. Ik wilde de engel aanraken maar het voelde niet goed, dus deed ik het niet. Ik wist dat de vlammeende arend iets betekende, maar ik wist niet wat. De engel vertelde het mij niet. Misschien was het gewoon om mij te laten zien dat hier dingen niet altijd zijn wat ze lijken. Ach, hij zei tenslotte: 'enkele mysteries'. Misschien is dit één van die mysteries die mij op dit moment ontgaat. Ik kon het bergpad nu wel beter zien zonder al die bladeren die het bedekte. Zelfs de kale bomen waren geweldig. Heel in de verte zag ik een kleine, maar heldere glinstering. Ik wist op dat moment niet -en realiseerde mij pas later- dat dit een grote rol zou spelen in deze 'Vision Quest'. Ik voelde de behoefte om deze voor mij nog onbekende weg te bewandelen. Ik begon te lopen.